

Weisz Mórné

A legkedvesebb nagymamám, Weisz Mórné, született Izsák Eszter [1882--1944]. [Izsák Eszter Izsák Erika interjúalany apjának, Izsák Károlynak a nővére volt. A Centropa Izsák Erikával is készített interjút. -- A szerk.] Amennyire emlékszem, ortodox asszony volt, egy kis ortodox sulba járt, hozzájuk közel. Minden ünnepet megtartott, különösen a Pészachot. Erre alaposan felkészült. De amennyire emlékszem, nem hordott sájtlit, és nem igazán volt kóser a konyhája. Úgy emlékszem, hogy külön edényt használt a húsos és a tejes ételeknek, de szerintem csak egy mosogatója volt. Minden ünnepet Eszter nagymamám lakásában ünnepeltünk. Szép és óriási lakásuk volt, ami elfoglalta az egész emeletet, az ablakok az utcára néztek -- az épületben ez volt az egyetlen ilyen lakás. Nagyon büszke voltam a nagyszüleimre, és mindig csodáltam a lakásukat. Volt egy szép nagy kerek asztaluk, ami körül mindannyian le tudtunk ülni. Amikor összejött a család, mindig ez történt. Összesen tizennégyen voltunk. Nagymamának öt testvére volt. Egyikük, az [Izsák] Henrik bácsi, úgy tudom, hogy az első világháborúban halt meg. Vele soha sem találkoztam. Amikor 1958-ban Kínába mentünk, és éppen Jakutskz felett repültünk, anyám hirtelen azt mondta nekem: ?Vera,

nézz le, és gondoldj Henrik nagybácsira, aki az első világháborúban itt halt meg.? A nagymamám testvérei közül csak egyre emlékszem, [Izsák] Edére, a család orvosára. Ő az 1930-as években lelkes cionista volt, de a családban senkit sem próbált meggyőzni. Túlélte a háborút, és az 1950-es évek végén alijázott. Izraelben halt meg. Eszter nagymamának hat gyereke volt. Izsák Ernő a Don-kanyarban halt meg. Egy másik szemfülesen már 1938-ban alijázott. Az egyik nagybátyámat különösen szerettem, mert ő és a felesége sokszor vittek magukkal kirándulni. Most is gyakran járok túrázni. Így őrzöm az emlékét ennek a kedves nagybácsinak. [Izsák] József bácsi és [Izsák] Márton az osztrák határ közelében egy halálmenetben halt meg. Mártonnak felesége volt, Magda, aki 1944-ben gyereket várt. Márton azt kérte a feleségétől, hogy a lányt Erzsébetnek nevezze el. Magda kórházban szült, de a gyermek egyhetes korában éhen halt. Nagyon el volt keseredve, és elhatározta, hogy soha nem házasodik meg. De néhány évvel később egy gazdag venezuelai zsidó, aki látogatóba jött Magyarországra, beleszeretett, és megkérte a kezét. Magda először nemet mondott, de a nagybácsik meggyőzték. Összeházasodtak, és Venezuelába költöztek. Egy kislánya született ott, akit Erzsébetnek nevezett el.